

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9288 af 22/06/2010 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-0983

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2010-6-0983

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2010-6-0983

Resumé

Klager – en person – klagede over indslaget vedrørende ”lækagesagen” på Danmarks Radio.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at nævnet ikke har hørt den lydfil, som advokat Anders K. Németh henviser til, og nævnet er ikke bekendt med, hvem der er TV 2's kilde til de fortrolige oplysninger om jagersoldaternes udsendelse.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at et medie skal udvise kritik over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A.2.

Efter det oplyste var [K]s arbejde kritisk omtalt i forbindelse med [B]s dokumentarfilm ”Den hemmelige krig” fra 2006. Dette forhold og den omstændighed, at [K] overvejede at anlægge et injuriersøgsmål mod advokatens klient, gav Danmarks Radio anledning til at udvise agtpågivenhed over for [B]s advokats udtalelser i udsendelsen den 31. januar 2010. Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at Danmarks Radio har undladt at udvise den fornødne kildekritik ved at lade advokaten udtale sig, eller at det i sig selv er kritisabelt at lade journalist [G] forestå interviewet på grund af dennes relation til [B]. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af nyhedsudsendelsen 21 SØNDAG den 31. januar 2010, at advokat Anders K. Németh er advokat for [B], og at [K] overvejer at anlægge et injuriersøgsmål mod advokatens klient. Seerne har derved haft mulighed for at forholde sig til kildens troværdighed.

Sådan som sagen foreligger oplyst, har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til, om kun daværende forsvarsminister og Dansk Folkepartis forsvarsordfører fik mulighed for at imødegå advokat Némeths beskyldning i udsendelsen den 31. januar 2010 – om, at [K] på en lydoptagelse udpeges som den person, der lækkede fortrolige oplysninger til TV 2 om jagersoldaters udsendelse –, eller om [K] også selv fik mulighed for at imødegå beskyldningen, men ikke blev inviteret til at deltage i selve udsendelsen. Nævnet udtaler på denne baggrund ikke kritik af Danmarks Radio for ikke at give klager mulighed for at imødegå beskyldningen.

Efter det oplyste var [K] bekendt med, at han den 8. oktober 2009 talte med en journalist fra Danmarks Radio. Da det i dag må anses for et ofte benyttet journalistisk arbejdsredskab at optage samtaler, må i hvert fald en person som [K] være forberedt på, at den pågældende samtale blevet optaget. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at interviewet blev optaget, uden journalisten forinden gjorde opmærksom herpå, og efterfølgende offentliggjort. Pressenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [K] som pressechef var vant til at omgås pressen og må forventes at være klar over den risiko, der var forbundet med hans udtalelser.

Pressenævnet udtaler, at i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er et medie berettiget til at beslutte hvilke oplysninger, man vil bringe. Citater og meningstilkendegivelser må imidlertid ikke bringes i en form, så de forvansker det fremførte synspunkt.

Tre medlemmer udtaler:

Journalisten rettede telefonisk henvendelse til klager vedrørende forhold tilbage i april 2007. Han var bekendt med, at klager var på ferie og udtalte sig på baggrund af sin hukommelse om forløb halvandet år tilbage i tiden. Klager pointerede over for journalisten – bl.a. med udsagnet ”jeg ved ikke, om det er sådan, men det er sådan, jeg selv tror det” – at det var hans konklusion af forløbet, når han udtalte, at TV 2s journalist [D] havde fået oplysningerne fra Jægerkorpsset. Vi finder, at de offentliggjorte citater fra telefonsamtalen af 8. oktober 2009 i nyhedsudsendelsen den 11. februar 2010 – med udsagnet ”tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra” – giver indtryk af, at klager har udtalt sig med væsentlig større sikkerhed, end tilfældet var. [K] gjorde gentagne gange under telefonsamtalen opmærksom på, at det var hans konklusion, at oplysningen hidrørte fra Jægerkorpsset selv, og at han ikke udtalte sig på baggrund af viden. Vi udtaler derfor kritik af Danmarks Radio, som ved at udelade dette væsentlige forbehold gav et misvisende billede af telefonsamtalen.

Ét medlem udtaler:

Jeg finder, at de offentliggjorte citater fra telefonsamtalen af 8. oktober 2009 kan give indtryk af, at klager har udtalt sig med større sikkerhed, end tilfældet var, men da [K] i telefonsamtalen flere gange nævner, at hans oplysninger hidrører fra TV 2 – bl.a. med udsagnet ”fordi TV 2 siger til mig – at de har fået den oppe fra Jægerkorpsset” – finder jeg imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at klagers synspunkter er forvanskede. Jeg udtaler derfor ikke kritik af Danmarks Radios redigering eller fremgangsmåde ved indhentelsen af oplysningerne.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, og *nævnet udtaler sin kritik* vedrørende dette forhold. Nævnet finder ikke i øvrigt anledning til at udtale kritik af Danmarks Radio.

Det fremgår af medieansvarsloven § 36, stk. 1, at anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager bekræftede indholdet af dementiet fremsendt ved e-mail af 11. februar 2010 over for Danmarks Radio den 12. februar 2010. Uanset Danmarks Radio ikke har påvist, at oplysningens rigtighed er utvivlsom, finder nævnet, at dette forhold ikke er egnet til at påføre [K] skade af betydning.

Danmarks Radio bragte den 11. februar 2010 udsagnet ”fordi han [K] tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra”.

Tre medlemmer udtaler:

Vi finder, at det bragte udsagn en faktisk forkert oplysning, idet [K] under telefonsamtalen gjorde journalisten opmærksom på, at han ikke havde vished. Da forholdet er egnet til at påføre klager skade af betydning, er han berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

Ét medlem udtaler:

På baggrund af telefoninterviewet finder jeg, at udsagnet ”fordi han tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra” er en korrekt oplysning, og jeg finder derfor ikke klager berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, og [K] er herefter berettiget til at få bragt et genmæle vedrørende dette forhold.

Som ovenfor oplyst har nævnet ikke hørt den pågældende lydoptagelse, og nævnet kan derfor ikke tage stilling til rigtigheden af udsagnet ”Det var Forsvarsministeriets pressechef [K], der fortalte TV 2, at de danske jegersoldater skulle til Irak”. Da Danmarks Radio ikke har påvist rigtigheden heraf, og da oplysningen er egnet til at påføre [K] skade af betydning, er han tillige berettiget til at få bragt et genmæle over for denne oplysning.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Danmarks Radio efter retningslinjerne i lovens § 39 at offentliggøre et kendelsesresumé.

Advokat Mai-Brit Hauge Garval har på vegne af [K] klaget til Pressenævnet over udsendelser sendt i Danmarks Radio den 31. januar og den 11., 12., 14. og 15. februar 2010, idet klager mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere Danmarks Radios afslag på genmæle.

1 Sagsfremstilling

Danmarks Radio sendte den 31. januar 2010 kl. 21.00 nyhedsudsendelsen *21 SØNDAG* et indslag om den såkaldte ”lækagesag”, hvor fortrolige oplysninger, om at soldater fra Jægerkorpset skulle sættes ind i Irak, blev lækket til pressen. Af introduktionen til indslaget fremgik følgende:

”*Studievært:* Presset på forsvarsminister [A] tager til. I dag står en fremtrædende forsvarsadvokat frem og siger, at han har set utvetydig dokumentation på, at det er forsvarsminister [A]s egen spindoktor, [K], der står bag en lækage af fortrolige oplysninger om de danske jegersoldater. Den spegede sag stammer fra 2007, hvor det danske Jægerkorps skulle sættes ind i Irak. En oplysning, der var strengt fortrolig, fordi den ville kunne bringe jægernes liv i fare, hvis fjenden fik kendskab til den. Alligevel blev oplysningen lækket til pressen, og flere kilder peger nu på, at det var forsvarsministerens spindoktor [K], der lakkede oplysningen.”

Af indslaget vedrørende ”lækagesagen” fremgik følgende:

”*Studievært:* ... I dag står en fremtrædende advokat frem og siger, at han er i besiddelse af en lydoptagelse, der beviser, hvem der stod bag lækagen.

Speak: En af Danmarks mest fremtrædende forsvarsadvokater Anders Németh bringer nu nye opsigtsvækkende oplysninger på banen om den mulige lækage i Forsvarsministeriet. Han mener at kunne dokumentere, at lækagen kommer fra [A]s måske mest nære medarbejder. Denne mand [billede vises] forsvarsministerens pressechef [K].

Anders K. Németh, advokat for [B]: Jeg konstaterer, at jeg er blevet præsenteret med en lydoptagelse, der utvetydigt fastslår, at det er [K], der er ophavsmand til den lækage, der har været omtalt i medierne.

Speak: Anders Németh er forsvarsadvokat for filminstruktør [B], der i denne uge direkte beskyldte netop [K] for at stå bag lækagen. En beskyldning, der fik [K] til at bebude en injuriesag mod [B].

Anders K. Németh: Det er min soleklare forventning, at når [K] og hans advokat får tænkt sig om, så kommer der ingen sag.

Speak: Ifølge Anders Németh findes der en båndoptagelse, der dokumenterer, at det er forsvarsminister [A]s nære medarbejder [K] her til højre i billedet, der står bag lækagen. Men Anders Németh nægter at udlevere båndet af hensyn til de personer, der optræder på optagelsen.

Interviewer: Er der tale om håndfaste beviser for, at [K] stod bag den her læk?

Anders K. Németh: Ja, det mener jeg må være det korrekte svar på det spørgsmål.

...

Studievært: Det har i dag ikke været muligt at få en kommentar til de nye oplysninger fra forsvarsminister [A] eller fra Dansk Folkepartis forsvarsordfører [J].”

Danmarks Radios journalist anmodede ved e-mail af 11. februar 2010 kl. 13.28 [K]s advokat om en udtalelse. Følgende fremgik af e-mailen:

”TV AVISEN bringer i aften en historie, hvor Forsvarsministeriets pressechef [K] fortæller, at han mener, at den meget omtalte lækage må komme fra Jægerkorpsset selv.

Historien bygger på nedenstående udsagn, som pressechef [K] fortalte mig tilbage i oktober 2009.

- TV 2 ringer til mig og siger, at de har den oppe fra Jægerkorpsset.
- Det er sådan, jeg husker det, sådan jeg ved det er. De siger til mig, at de har den oppe fra Jægerkorpsset.
- Jeg siger til dig, du spørger mig, hvordan tror jeg så, at den er kommet frem, og så siger jeg bare, at jeg ved fra TV 2 – for TV 2 siger til mig – at de har fået den oppe fra Jægerkorpsset.

I den forbindelse vil vi gerne bede om et interview med dig i forbindelse med de nye oplysninger, da jeg formoder, at [K] ikke selv udtaler sig.”

Advokaten svarede samme dag kl. 17.29 bl.a. følgende:

”Gennemhørt i sin helhed fremgår det af optagelsen, at formålet med Deres henvendelse var ganske anderledes end det, De indledte med at nævne.”

Danmarks Radio fremsendte kl. 18.08 lydfilen med telefonsamtalen til klagers advokat, der samme dag kl. 18.20 skrev tilbage, at offentliggørelsen af samtalen vil indebære en overtrædelse af de presseetiske regler.

[K] fremsendte samme dag kl. 20.47 følgende til Danmarks Radios souschef med kopi til (”cc”) journalisten, der forestod telefoninterviewet:

”Dementi:

Det fremgår af Danmarks Radios tekst-tv, og sandsynligvis også af DR’s 21 TV AVISEN, at jeg beskylder Jægerkorpsset for at stå bag læk til TV 2 i den i medierne omtalte læk fra 2007. Dette er ikke tilfældet. Jeg beklager, at Danmarks Radio har valgt at citere fra en fire måneder gammel samtale mellem en journalist ved navn [slettet af Pressenævnet] og jeg.

Jeg har intet konkret grundlag for at beskyldte Jægerkorpsset for at være lækken, og telefonsamtalen er derfor udtryk for spekulationer og gætterier, som jeg – hvilket jeg fortryder i dag – deltog i med journalisten, som ringede under dække af et helt andet ærinde, mens jeg opholdt mig på familieferie i Tyrkiet.

Jeg skal samtidig over for Danmarks Radio beklage, at jeg uberettiget har givet udtryk for, at jeg besad en håndfast viden herom, som ikke er tilfældet.

Der var ikke tale om et interview, og samtalen blev optaget uden mit vidende.

Over for Jægerkorpsset skal jeg dybt beklage, at DR har valgt at bringe den pågældende lydfil.”

Danmarks Radio sendte den 11. februar 2010 kl. 21.00 TV AVISEN med indslaget ”*Spindoktor bag nyt lækage-bud*” omhandlende ”lækagesagen”. Af indslaget fremgik følgende:

”*Studievært:* Ny mystik i sagen om Jægerkorpsset. Vi bringer en ny lydoptagelse med forsvarsministerens spindoktor.

...

Studievært: Vi starter med den såkaldte lækagesag om, hvem der i 2007 lækkede til TV 2, at Jægerkorpsset skulle sendes til Irak. For nu bliver Jægerkorpsset selv trukket ind i sagen som mulig kilde til lækagen. Endda af [K], forsvarsministerens omdiskuterede spindoktor.

Speak: Fokus retter sig nu igen mod forsvarsminister [A]s pressechef, [K]. Denne gang er det ikke med beskyldninger om at lække fortrolige militære oplysninger til TV 2, men i stedet fordi han tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpsets udstationering stammer fra.

[K] (telefonsamtale afspilles): TV 2 ringer til mig og siger, at de har den oppe fra Jægerkorpsset.

Speak: Oplysninger om, at lækket skulle stamme fra Jægerkorpsset selv, vækker dyb undren i soldaternes egen fagforening.

...

Speak: Telefoninterviewet med [K] stammer fra oktober måned sidste år og står i skærende kontrast til det svar, forsvarsminister [A] sagde i går i et samråd i Folketinget. Nemlig, at lækagen kunne stamme fra mange forskellige steder.

[A], forsvarsminister: Lækagen var sket, og det skønnes, at flere hundrede personer var kendt med sagen forud for mødet i Udenrigspolitisk Nævn den 27. april 2007.

Speak: På telefoninterviewet fortæller [K] DR flere gange, at det ifølge TV 2 er Jægerkorpsset selv, der har lækket de fortrolige oplysninger.

[K] (optagelse afspilles): Det er sådan, jeg husker det. Sådan ved jeg det er. De siger til mig, at de har den oppe fra Jægerkorpsset.

Speak: Senere på båndet forklarer [K] endnu engang, at TV 2 har oplysningerne fra Jægerkorpsset.

[K] (optagelse afspilles): Jeg siger til dig. Du spørger mig, hvordan tror jeg, den er kommet frem. Og så siger jeg bare, at jeg ved fra TV 2, for TV 2 siger til mig, at de har fået den oppe fra Jægerkorpsset.

...

Studievært: TV AVISEN har i dag forsøgt at få en kommentar fra både forsvarsminister [A] og hans spindoktor [K], men ingen af dem ønskede at stille op til interview.”

Dr.dk bragte samme dag kl. 22.23 artiklen ”[A]s pressechef trækker anklager om læk”, hvorefter følgende fremgik:

”Den totale forvirring om lækagen af Jægerkorpsets hemmelige mission i Irak fortsætter.

Torsdag aften kunne DR Nyheder afspille et lydclip med forsvarsminister [A]s spindoktor [K]. Her siger spindoktoren, at TV 2 har fortalt ham, at lækken kommer fra Jægerkorpsset selv.

Men de oplysninger lægger [K] nu selv luft til. Mistanken mod Jægerkorpsset kan dog ikke tages for gode varer, skriver [K] i en mail.

Intet konkret grundlag

- Jeg har intet konkret grundlag for at beskyldte Jægerkorpsset for at være lækken, og telefonsamtalen er derfor udtryk for spekulationer og gætterier som jeg - hvilket jeg fortryder i dag - deltog i med journalisten, som ringede under dække af et helt andet ærinde, mens jeg opholdt mig på familieferie i Tyrkiet, siger han i mailen.

[K] oplyser, at interviewet er fire måneder gammelt, og han beklager, at DR bringer interviewet, som han ikke vidste, blev båndet.

Tv-avisens souschef [F] afviser kritikken. - DRs journalist har ringet til [K] og præsenteret sig som journalist på DR. Derefter har han stillet ham en række spørgsmål. Det er et helt normalt interview lavet helt efter bogen. Vi laver dagligt flere hundrede interviews af den type, siger han.

Beklager over for DR

[K] beklager, at han over for Danmarks Radio uberettiget har givet udtryk for, at han besad en håndfast viden om at lækken stammede fra Jægerkorpsset. - Det er ikke tilfældet, siger [K].

Han beklager også sine ord over for Jægerkorpsset.

- Over for Jægerkorpset skal jeg dybt beklage, at DR har valgt at bringe den pågældende lydfil.”

Danmarks Radio gjorde samme aften telefonsamtalen med [K] tilgængelig på dr.dk. Af interviewet (fra 8. oktober 2009) fremgik bl.a. følgende:

”Interviewer: Det er [navn slettet af Pressenævnet].

[K]: Det er [K].

Interviewer: Hej [K].

[K]: Hej du.

Interviewer: Nu tror jeg, det er sidste gang, jeg forstyrrer dig.

[K]: Det er fint. Tak for det med telefonsvareren. Den har sgu drillet mig lidt. Jeg har åbenbart ikke fået indtalt den nye. Jeg er på sommerferie.

Interviewer: Jeg ved godt, du får en høj løn og har det godt, men jeg synes, at et års ferie, det var måske lige i overkanten.

[K]: ... [Griner.]

Interviewer: Nå, hvad hedder det. To ting, [K]: Kan vi lave en forhåndsaftale om noget senere. Jeg fornemmede, at du ikke rigtig var til at hugge og stikke i – altså i forhold til noget nu.

[K]: Det kan vi godt, jeg kan bare ikke lige fortælle, hvornår senere det er.

...

Interviewer: Ja, ja. Og det bliver måske først efter auditor-tingen?

[K]: Jaah, jeg ved heller ikke selv, om jeg skal være vidne i den der auditorundersøgelse. ... Jeg er ikke indkaldt i hvert fald eller noget. Hvis der var noget, så kan jeg ikke udtale mig om sagen, hvis – jeg kan ikke teknikken i det der.

Interviewer: Men hvis vi kan lave en forhåndsaftale om et eller andet, hvis der falder ro på det her på et eller andre tidspunkt.

[K]: Ja.

Interviewer: Det var den ene del.

[K]: Yes.

Interviewer: Den anden del. Jeg har nogle enkelte spørgsmål til dig fra en anden sag. Også vedrørende jægerne, fordi jeg kunne godt tænke mig at spørge dig. Var det clearet med forsvarsministeren, da du i april 07 – altså før den her orientering i Udenrigspolitisk Nævn – ringede og fortalte TV 2’s [C], at danske jægersoldater skulle til Irak?

[K]: April 07. Hvad var det for en sag?

Interviewer: Det var den sag, hvor det lige pludselig kom frem, at der var nogle jægersoldater, der skulle til Irak. Clearede du det med forsvarsministeren, inden du ringede til [C]?

[K]: Men jeg tror ikke, at jeg har snakket med [C]. Men jeg. Nu må jeg lige huske sagen. Hvornår var det, de skulle til Irak? De skulle ned, og der hvor de var ved og. Du siger april, jeg kan huske, der var dernede, inden de skulle hjem. Var det april? Var det ikke sommer?

Interviewer: Jo, der er jo et Udenrigspolitisk nævnsmøde i slut april, og der kommer det jo frem.

[K]: Det var den der sag, hvor de skulle ned, og det kom frem stort set lige minutterne efter nævnsmødet eller sådan noget. Var det den sag?

Interviewer: Det var trods alt også fremme før.

[K]: Nej.

Interviewer: Jo, det var fremme før.

[K]: Er det samme sag, som jeg tænker på. Der var en sag, hvor TV 2 ringer og siger, vi ved godt sådan og sådan. Jeg tror faktisk, de har [D] gående rundt oppe ved Jægerkorpset, men det er så ligegyldigt. Der var. Jeg kan ikke på stående fod huske, om det er den samme sag, men der var en sag – det tror jeg, det er – hvor TV 2 ringer og har en sag og har forståelse for, at den ikke skal ud. Og hvor jeg får dem til at holde sagen, og så kommer Jyllands-Posten med den, fordi de har kilder fra nævnet, der siger det.

Interviewer: Okay.

[K]: Jeg tror, det er den sag. [E] fra Jyllands-Posten lavede den historie.

Interviewer: Okay.

[K]: Hvor han ringer og. Jeg tror, det er den samme, jeg kan simpelthen ikke lige huske datoerne – men hvor han ringer sent om aftenen.

[K]: Vi har haft den oppe at vende. Vi har haft den oppe at vende med [I], [redaktør af Jyllands-Posten], og at de har valgt at køre den. Det er sådan en sen aften, hvor vi har prøvet at overbevise dem om, at der er en grund til, at det er fortrolige nævn, og at de her soldater, at der rent faktisk er en sikkerhedsrisiko for dem, hvis det her kommer ud i offentligheden, inden de er – det er bedst for deres operation, at det ikke kommer ud. Men det er i hvert fald bedst for sikkerheden, hvis de skal være landet dernede først.

Interviewer: Men det er den samme sag, vi taler om. Og det er derfor, jeg spørger dig, clearedu du med forsvarsministeren der i april 07 – altså før Udenrigspolitisk Nævn – at det var ok, at du fortalte [C], at der skulle danske jægersoldater til Irak?

[K]: Jeg har ikke talt med [C] inden nævnet. [C] var med dernede. Er det det, du tænker på? Den tur her, der var [C] jo med dernede.

Interviewer: Du ringede til [C] umiddelbart efter, at I var landet – eller han var landet. Clearedu du det med forsvarsministeren?

[K]: Nja. [Ikke muligt med sikkerhed at afgøre, hvad der siges på optagelsen.]

Interviewer: Ja.

[K]: Jeg er ikke helt med på, hvor du vil hen med det her. Altså, [C] var med. Jeg kan ikke huske de her datoer foran mig, men [C] var med på en tur i hvert fald og kom hjem lige umiddelbart inden.

...

Interviewer: Umiddelbart efter forsvarsministeren han er tilbage i landet, og de ligesom har takket af i lufthavnen, så ringer du til [C].

[K]: Ja.

Interviewer: [C]. Og så er det, jeg spørger dig, havde du clearedet det med forsvarsministeren?

[K]: Jeg kan ikke huske, hvad jeg skulle have snakket med ham om. Altså, hvad skulle jeg have clearedet med ministeren?

Interviewer: Danske jægersoldater skulle til Irak.

[K]: Altså, jeg har ikke ringet til [C] om, inden det har været besluttet. Det giver jo ingen mening. Jeg kan simpelthen ikke huske de der, det skal jeg lige have på nogle datoer, hvis det er, det er den samme. Jeg kan bare huske, at der var den der historie, hvor der var noget, hvor vi skulle have dem ned, fordi lejren blev beskudt hele tiden. Men det kan godt passe, at det var dengang, hvor han var under bordet i den forbindelse.

Interviewer: Ja.

[K]: Hvor det var i nævnet. Og hvor TV 2 har oplysningerne. Og jeg bruger. Jeg snakker med dem helt op på redaktørniveau og får dem overbevist om, at det giver ikke nogen mening ... men det er skidt for soldaterne, hvis historien kommer ud, inden de er landet, for det udgør en sikkerhedsrisiko, er forsvarets vurdering. Det kan jeg godt se også som lægmand, at hvis det her er ude i medierne.

Interviewer: Det er også derfor, jeg spørger dig nu: Hvad tænkte du, da du ringede til [C] og fortalte det, inden at Udenrigspolitisk Nævn?

[K]: Det er TV 2, der ringer til mig og siger, at de har oplysningen.

Interviewer: Nej.

[K]: ... Jo.

Interviewer: Nej.

[K]: Jeg taler med dem på redaktørniveau.

Interviewer: Det er Jyllands-Posten.

[K]: Nej. Jeg taler med Jyllands-Postens [E], og han fortæller mig, at *de* har haft det på redaktørniveau. På TV 2 taler jeg med redaktøren om det, og får dem til at holde den.

...

Interviewer: Så er det bare, jeg spørger, havde du clearedet det med forsvarsministeren?

[K]: Jamen, det er jo. Kan du ikke se det absurde i, at du spørger mig om noget, jeg ikke mener, at jeg? Så spørger du, om jeg har clearedet det, jeg ikke har gjort. Du må lige få det til at hænge sammen for mig.

...

Interviewer: Så hvis [C] fortæller mig, at det kommer fra dig, *inden* det har været i Udenrigspolitisk Nævn, så er [C] fuld af løgn?

[K]: [Pause] [C] kender jeg jo godt. Han er jo normalt ikke en, der er fuld af løgn. Men jeg kan bare ikke sige, at det giver mening, det du siger. For jeg har jo netop en lang snak med TV 2 om, hvornår de kan køre den her historie, de kender. Og var helt oppe på deres redaktørniveau for at overbevise det om. Det optimale ville være, det ikke kørte. Men når nu det kører, og de er på den, så er det en sikkerhedsmæssig – det er i hvert fald forswarets vurdering – og det er så den, jeg prøver at køre videre med, at så skal det gerne holdes til efter, de er landet. Og det er stadigvæk forudsat, at det er den samme historie, vi snakker om. Det tror jeg, det er, men jeg er altså ikke lige helt sikker, når du fanger mig på nogen datoer for år tilbage.

Interviewer: Nej, men hvornår orienterer du [C]/TV 2 om, at jægerne skal sendes af sted altså i forhold til Udenrigspolitisk Nævn? Er det før eller efter Udenrigspolitisk Nævn?

[K]: Nu kan jeg jo ikke huske, hvem det er. De kontakter jo mig. De har historien.

Interviewer: Ja, hvem har de den fra?

[K]: Den har de, tror jeg – det kan jeg jo ikke fortælle, hvor de har den fra, det ved jeg jo ikke – men jeg tror, at det hænger sammen med, at de har haft [D] [journalist på TV 2] gående oppe ved korpset.

Interviewer: Jamen, [D], altså. Jeg har talt med [D] også.

[K]: Ja, men det er kun et gæt. Jeg ved bare, at [D] gik og filmede oppe ved korpset, da de tog til Irak og gjorde sig klar til at tage af sted.

[K]: Der var snak om, at han skulle med ned og filme fra den tur. Og han gik deroppe og var ved at filme og havde gået og pakket sammen med dem og sådan nogle ting. Men det er mit gæt på, hvor det kommer fra. Altså, det har de ikke fortalt mig.

...

Interviewer: Men er det rigtigt, at du ringede, før at Udenrigspolitisk Nævn havde været samlet, til [C] og fortalte, at danske jægersoldater skulle til Irak?

[K]: Hvorfor bliver du ved med det her. Hvad mening skal det give?

Interviewer: Jamen, jeg synes bare, at der er ret interessant at vide, om du har fortalt det her, inden Udenrigspolitisk Nævn har været samlet. Det må da være. Det må du da kunne svare på.

[K]: Jamen, det er da også det, jeg prøver at svare på efter bedste hukommelse, hvis det er den samme sag, vi snakker om her efter år tilbage.

Interviewer: Det er fuldstændig samme sag.

[K]: Som jeg husker det, så er det – det kan du jo ikke sige, om det er samme sag, jeg husker – men hvis det er det, som jeg tror, det er, så er det sådan, som jeg husker det forløb her.

...

Interviewer: Så hvis [C] fortæller, at den kommer fra dig før Udenrigspolitisk Nævn, så er det ikke rigtigt?

[K]: TV 2 ringer til mig og siger, at de har den oppe fra Jægerkorpset. Og så er det bare, at jeg lægger to og to sammen, fordi jeg ved, at de har [D] rendende rundt deroppe. Jeg ved ikke, om det er [D] – det siger jeg jo ikke. Det har jeg intet belæg for.

Interviewer: Men hvorfor er det så, du fortæller mig noget? Jeg har talt med [D], der har sagt, at det kender han *intet* til. Og det er lidt sjovt, at du farer rundt med den historie.

[K]: Jeg farer da ikke rundt med den historie. Jo, det er da ved gud, det er. Der er da ikke andre, der har ringet på det her.

Interviewer: Nej, men jeg har da hørt fra andre journalister, at du har rendt rundt med, at det kan være, at det kommer fra [D].

[K]: Nej, hvorfor skulle jeg det. Jeg har ikke snakket med andre journalister om den sag. Jeg har kørt den Jægerbogs-sag. Jeg har da ikke snakket med andre om det her.

Interviewer: Måske ikke i den her omgang. Men i sin tid, da sagen kom frem.

[K]: Nå, det kan jeg så ikke lige huske. Men prøv at høre: Det er min vurdering. Hvorfor må jeg ikke komme med min vurdering på det? Det er sådan, jeg husker det, sådan jeg ved, det er. De siger til mig, at de har den oppe fra Jægerkorpset, så tænker jeg bare: TV 2 har en mand rendende rundt oppe ved Jægerkorpset. Der var snak om, han skal med ud og filme på den her aktion. Så er det bare, jeg siger til dig, at – men det kan jeg da godt lade være med, hvis du ikke vil have min vurdering – at det var et bud, at den kunne komme derfra.

...

[K]: Nej, jeg orker ikke alle de her beskyldninger. Jeg har kørt rigeligt rundt her med løse rygter og konspirationsteorier, og nu kommer det så igen. Og jeg giver dig svaret tre-fire-fem gange, og du bliver ved.

Interviewer: Nej, du har ikke svaret på det.

[K]: Vi kommer ikke. Det har jeg da gjort her nu igen og igen. Det gjorde jeg også sidst, du sagde, at jeg ikke svarede på det. Vi kommer jo ikke videre med det.

Interviewer: Så du ringede ikke til [C] før Udenrigspolitisk Nævn og fortalte, at danske jægersoldater skulle til Irak. Er det, det du siger?

[K]: Ja, det er det, jeg siger.

...

Interviewer: Hvad er det der? Jeg forstår bare ikke, du tror, at det måske kommer fra [D] eller hvad. Det forstår jeg heller ikke.

[K]: Nej, det var måske også dumt af mig. Jeg siger til dig, du spørger mig, hvordan tror jeg så, at den er kommet frem, og så siger jeg bare, at jeg ved fra TV 2 – fordi TV 2 siger til mig – at de har fået den oppe fra Jægerkorpset. Og det kan jeg da huske ligeså tydeligt, for jeg ved, at [D] flyver rundt

deroppe. Jeg ved, at der måske er nogle planer om, at han måske skal med Jægerkorpset ud at rejse. Så tager jeg mig selvfølgelig nogle friheder, når jeg siger det til dig på den måde, men det er fordi, at det er sådan, jeg forestiller mig det. Det er vel ikke så mærkeligt. Jægerkorpset er en lille enhed, og de har en TV 2 journalist rendende deroppe, der stort set hjælper drengene med at pakke tasker. Altså, det er vel meget nærliggende. Og jeg synes også, jeg sagde til dig, at jeg ved ikke, om det er sådan, men det er sådan, jeg selv tror det.

Interviewer: Okay. [K], jeg er glad for, at du ringede tilbage, selvom du blev sur.

...”

Danmarks Radio bragte den 12. februar 2010 kl. 18.30 i TV AVISEN indslaget ”*Kritik af pressechef*”, hvoraf følgende fremgik:

”*Studievært:* Skarp kritik af pressechef [K]s forskellige forklaringer i jægersagen.

...

Studievært: Så skal vi til lækagesagen om Jægerkorpset. Nu erkender [A]s spindoktor, [K], at have talt usandt. Og det kan få alvorlige konsekvenser ikke bare for ham selv, men også hans chef, forsvarsminister [A].

Speak: Forsvarsminister [A] selv er bortrejst, og i dag drog hans spindoktor [K] på ferie. I mellemtiden er lækagesagen ved at spinde ud af kontrol for dem begge.

...

Speak: I aftes kunne TV AVISEN for første gang offentliggøre et tre måneder gammelt interview, hvor spindoktor, [K], gentagne gange afslører, hvor lækagen stammer fra.

[K] (*optagelse afspilles*): [Det oplyses i højre hjørne af skærbillede, at det er fra TV AVISEN i går kl. 21.00.] Jeg siger til dig, du spørger mig, hvordan tror jeg, den er kommet frem. Og så siger jeg bare, at jeg ved fra TV 2, fordi TV 2 siger til mig, at de har fået den oppe fra Jægerkorpset.

Speak: Men i dag erkender [K] over for DR, at det havde han ikke belæg for at sige, og til politiken.dk uddyber han: ”Jeg beklager over for Danmarks Radio og ikke mindst Jægerkorpset, at jeg får givet det håndfaste indtryk, at jeg har viden om, hvor TV 2 har det fra – for det har jeg faktisk ikke”.

...”

Nyhedsindslaget blev gjort tilgængeligt på dr.dk under overskriften ”[K] talte usandt”.

Danmarks Radio bragte den 14. februar 2010 kl. 20.00 en foramtale til nyhedsudsendelsen kl. 21.00, 21 SØNDAG. Af foramtalen fremgik følgende:

”*Studievært:* Det var Forsvarsministeriets pressechef [K], der fortalte TV 2, at de danske jægersoldater skulle til Irak. Det har TV 2’s journalist [C] fortalt til flere kilder. Få hele historien i 21 SØNDAG i aften.”

Danmarks Radio bragte den 15. februar 2010 i TV AVISEN kl. 21.00 en berigtigelse af foramtalen. Følgende fremgik af berigtigelsen:

”*Studievært:* Og inden vi forlader den sag, skal jeg lige bringe en rettelse. I aftes kl. 20.00 bragte DR 1 en foramtale af programmet 21 SØNDAG. I foramtalen fremgik det, at TV 2 korrespondenten [C] havde fortalt flere personer, at det skulle være forsvarsministerens pressechef, [K], der stod bag lækagen. Dækningen i 21 SØNDAG viste sig efterfølgende ikke at afspejle foramtalens indhold, vi beklager.”

Danmarks Radio bragte endvidere berigtigelsen den 15. februar 2010 på dr.dk under ”*Fejl og Fakta*”.

Klager advokat anmodede bl.a. ved brev af 17. februar 2010 Danmarks Radio om at berigtige fejlen og henviste til klagers dementi af 11. februar 2010.

Danmarks Radio afviste den 25. marts 2010 at berigtige udsendelserne.

2 Parternes synspunkter

2.1 [K]s synspunkter

2.1.1 Habilitet

Advokat Mai-Brit Hauge Garval har anført, at det er et kernepunkt i kravet om god presseskik, at en sag – især en sag hvor en borger udsættes for så alvorlige anklager, som det her er tilfældet – behandles af journalister, der utvivlsomt ikke har uvedkommende interesser i sagen, og hvis upartiskhed ikke kan betvivles.

[G] lod i 2006 [B] deltage i redigeringen af et indslag til TV AVISEN om [B]s egen film ”Den hemmelige krig”. Dette er bekræftet i TV 2 News’ udsendelse ”Presseløgen” den 14. februar 2010. Samarbejdet gav tilsyneladende anledning til intern kritik i Danmarks Radio og tvivl om, hvorvidt [G] kan foretage en neutral dækning af sager relaterede til forhold, der var (kritisk) omtalt i ”Den hemmelige krig”, herunder [K]s arbejde. Til trods for dette var det [B]s ven, [G], der forestod interviewet den 31. januar 2010 af [B]. Et interview der var udtryk for en regulær standret over [K]. Interviewet gennemføres, uden at journalisten har stillet krav om at høre den lydoptagelse, som [B] hævder, udgør ”beviset” mod [K]. Det er uomtvisteligt, at [K] ikke selv optræder på lydoptagelsen. En upartisk journalist ville som minimum kræve at høre den. Hertil kommer, at [K] ikke var inviteret til at deltage i indslaget den 31. januar 2010.

2.1.2 Manipulation

Advokat Mai-Brit Hauge Garval har vedrørende telefonsamtalen af 8. oktober 2009 endvidere anført, at fremgangsmåden i allerhøjeste grad er i strid med god presseskik.

Pressechefer har selvsagt også krav på privatliv, og i nærværende sag var – hvilket journalisten var klar over – [K] på ferie, da han blev ringet op under journalistens foregivende af et andet kort ærinde. [K] gøres således ikke opmærksom på, at der skulle være rygter om, at han er lækken. Den gentagne brug af kaptiøse spørgsmål er i al fald i denne sammenhæng uacceptabel.

[K]s rolle som formidler mellem medier og ministeren er ikke ensbetydende med, at han må forvente, at samtaler med ham optages og offentliggøres. Navnlig ikke, når han med rette kunne forvente, at journalisten blot ønskede baggrundsoplysninger, og det oplyste formål med samtalen var et ganske andet, end hvad der nu må konstateres at have været det reelle.

De bragte citater er taget ud af sammenhæng, således at seerne får et fuldstændigt andet indtryk af samtalen, end der er belæg for. Gennem hele samtalen påpeger [K] jævnligt, at han alene udtrykker strøtanker, at forløbet ikke står klart i hans hukommelse, og at han ikke ved noget konkret. Han udtaler klart, at der alene er tale om formodninger. Indslaget efterlader det indtryk – hvilket utvivlsomt er det tilstræbte mål – at [K] forsøger at ”skyde skylden” på Jægerkorpsen.

Det kan ikke være en for Danmarks Radio undskyldende omstændighed, at Danmarks Radio efterfølgende lægger interviewet ud på dr.dk. Af den andel af seere, der overhovedet blev bekendt hermed, er der næppe mange, der har brugt 22 minutter på at lytte til samtalen. Under alle omstændigheder kan dette ikke reparere på det billede, Danmarks Radio giver seerne i udsendelsen.

2.1.3 Foramtalen

Advokat Mai-Brit Hauge Garval har i relation til foramtalen den 14. februar 2010 anført, at foramtalen er upræcis og direkte vildledende. De 1.205.202 seere (kilde tv2.dk), som satte sig ved fjernsynet for at se serien Livvagterne kl. 20.00 fik det indtryk, at der findes yderligere kilder, der kan bekræfte, at klager er ansvarlig for lækken. Mediet kunne ikke være uvidende om eksistensen heraf en time før nyhedsudsendelsen. Den efterfølgende ”rettelse” i nyhederne den 15. februar 2010 kl. 18.30 og på dr.dk er utilstrækkelig og i sig selv kritisabel.

2.1.4 Genmæle

Advokat Mai-Brit Hauge Garval har anført, at klager er berettiget til at få bragt et genmæle over for Danmarks Radios faktiske fejl (datoen for dementiet) og misvisninger (indholdet).

Det fremgår udtrykkeligt af det krævede dementi, at det, [K] beklager, er Danmarks Radios udlægning af samtalen, snarere end hvad der blev sagt. Dementiet er fremsendt den 11. februar 2010, førend klager havde haft lejlighed til at høre lydfilen, og inden indslaget blev sendt. Hvorved også bemærkes, at ingen med rimelighed kan forventes at kunne huske detaljer af en 22 minutter lang og et halvt år gammel samtale. Såfremt Danmarks Radio reelt havde ønsket at give klager lejlighed til at høre filen inden udsendelsen, skulle filen selvsagt være fremsendt i forbindelse med mailen kl. 13.28.

Ikke desto mindre meddelte TV AVISEN den 12. februar 2010, at dementiet først var fremsat samme dag og gav på ny indtryk af, at [K] beklager at have udpeget Jægersoldaterne selv som kilde: Ordvalget er ”i dag erkender”. Dette understøttes af, at redaktionschef hos Danmarks Radio, [H], i ”Presseløgen” på TV 2 News udtalte: ”Da vi lagde hele optagelsen ud, så var det jo først der han gik ud.”

Det burde have været muligt for Danmarks Radio at oplyse om dementiet i forbindelse med indslaget, der var en live udsendelse.

2.2 Danmarks Radios synspunkter

2.2.1 Habilitet

Danmarks Radio har afvist, at der kan rejses berettiget tvivl om Danmarks Radios medarbejderes integritet, blot fordi de tidligere i faglig sammenhæng har været i kontakt med en part i en sag. Derudover er der ikke over for Danmarks Radio oplyst om nogle personlige forhold til [B] hos de relevante medarbejdere hos Danmarks Radio, der skulle gøre dem inhabile i forhold til lækage-sagen. ”Den hemmelige krig” blev dækket intensivt af Danmarks Radio, og derfor var adskillige medarbejdere fra Danmarks Radio i den periode i kontakt med sagens parter, heriblandt [B].

Danmarks Radio er enig med klager i, at [B] og dennes advokat ikke er upartiske, men må betragtes som part og partsrepræsentant, hvilket også er tydeligt for seerne. (Af samme grund forholder studieværten i f.eks. 21 SØNDAG den 14. februar 2010 sig kritisk til [B]s udtalelser).

Oplysningerne fra [B] og advokat Németh udpeger klager som kilde og anfører, at dette støttes af en optagelse, som Németh på det pågældende tidspunkt var i besiddelse af. Danmarks Radio foretog omfangsrige undersøgelser for at få be- eller afkræftet nævnte oplysninger, hvilket dog ikke førte til noget resultat. [K] fik forelagt de kritiske oplysninger, der ville blive bragt i udsendelsen den 11. februar 2010. Dette skete ved e-mail af 11. februar 2010 kl. 13.28.

2.2.2 Manipulation

Danmarks Radio har i relation til telefonsamtalen af 8. oktober 2009 med [K] navnlig anført, at journalisten præsenterede sig som sådan og oplyste, at han kom fra Danmarks Radios 21 SØNDAG.

Kaptiøse spørgsmål (spørgsmål, der er formuleret således, at noget forudsættes erkendt, der af den udspurgte er benægtet eller ikke erkendt) anvendes alene, hvis en sædvanlig interviewteknik ikke kan forventes at ville føre til oplysninger, som journalisten formoder, at den interviewede er i besiddelse af. Danmarks Radios anvendelse af kaptiøse spørgsmål er i interviewet begrundet i, at der var vedholdende rygter om klagers forbindelse til lækagen, og at det var Danmarks Radios opfattelse, at klager ikke ville afgive disse oplysninger ved anvendelse af en mere sædvanlig interviewteknik.

Hertil kommer den væsentlige samfundsmæssige interesse, der førte til, at Danmarks Radio anså informationen for særlig vigtig for befolkningen. Klager er en meget erfaren medieaktør, og det er i en sådan situation acceptabelt, at Danmarks Radio gennemfører et interview, hvor journalisten insisterende prøver at få klager til at forholde sig til de anonyme udsagn. At journalisten samtidig giver udtryk for at vide mere, end tilfældet er, er også en metode, der kan bruges i enkeltstående tilfælde som dette. Anvendelsen af kaptiøse spørgsmål er forbudt ved afhøring af tiltalte i straffesager, jf. retsplejelovens § 752, stk. 3, men der gælder ikke et generelt forbud i relation til god presseskik.

Danmarks Radio har endvidere anført, at de anvendte citater ikke er svar på de stillede kaptiøse spørgsmål, men derimod situationer hvor klager selv henleder Danmarks Radios journalist på lækagens forbindelse til Jægerkorpset. Det er korrekt, at Danmarks Radio ønskede at give seerne det indtryk, at klager trak Jægerkorpset ind i sagen. Henset til, at oplysningerne stammer fra klager, er der ikke tale om manipulation.

[K] var klar over, at han talte med en journalist fra Danmarks Radio (da journalisten indledte interviewet med at oplyse sit navn, at han var fra Danmarks Radio, og at han kom fra 21 SØNDAG) og måtte derfor forvente, at samtalen blev optaget, samt tåle, at samtalen blev offentliggjort.

Interviewet blev foretaget i oktober 2009, men blev efter Danmarks Radios opfattelse først tilstrækkeligt samfundsmæssigt interessant, da [B] i filmmagasinet Ekko januar 2010 udpegede [K] som kilden til lækagen. Endvidere bemærkes det, at man – som en af den daværende forsvarsministers nærmeste medarbejdere, der i en sag af så væsentlig betydning til en journalist udtaler sig om, hvem der efter hans vurdering står bag lækagen, og hvilke oplysninger han ligger inde med – må forvente, at disse oplysninger bliver brugt. Danmarks Radio ville naturligvis ikke have offentliggjort samtalen, hvis den var foregået i fortrolighed, men det er ikke tilfældet.

Danmarks Radio har anført, at en redaktionel udvælgelse af en del af interviewet er ganske sædvanlig og ikke i sig selv manipulation. Det er en redaktionel forpligtelse til at udvælge den journalistisk centrale dokumentation for den historie, der bringes. De klip, der bringes af Danmarks Radio, er nogle få sekunder af et langt interview og gengiver korrekt, at klager henleder Danmarks Radios journalists opmærksomhed på Jægerkorpset som kilde til lækagen. Dette sker hele fem gange. Endvidere bekræfter klager i sit eget dementi, at han over for Danmarks Radio har givet udtryk for, at han havde håndfast viden om, hvem der var ophavsmænd til lækagen.

2.2.3 Foromtalen

Danmarks Radio har erkendt, at foromtalen til 21 SØNDAG ikke stemte overens med indholdet i udsendelsen. Når der produceres journalistik vedrørende følsomme emner baseret på personer som kilder, er der imidlertid altid en risiko for uforudsete ændringer. Danmarks Radio orienterede dagen efter, den 15. februar 2010 kl. 21.00, seerne om at traileren ikke afspejlede udsendelsens indhold. Rettelsen var tydelig og præcis.

2.2.4 Genmæle

Det forhold, at klager angiveligt ikke har hørt lydfilen, afholdt ham ikke fra på baggrund af sin hukommelse at udfærdige et dementi, hvor han ret præcist erindrer detaljer fra den pågældende samtale. Danmarks Radio er ikke ansvarlig for, at det ikke lykkedes for klagers advokat at afspille lydfilen for [K] inden for de to en halv time op til udsendelsen kl. 21.00.

Dementiet fra klager er sendt til en af Danmarks Radios journalister 13 minutter før 21 SØNDAGs start. På så fremskredent et tidspunkt er der ikke mulighed for ændringer i indholdet. Hertil kommer, at klagers e-mail først blev læst, efter redaktionen havde afviklet 21 SØNDAG. Danmarks Radio omtalte klagers dementi i den førstkommende udsendelse af TV AVISEN den 12. februar 2010 kl. 18.30 og på dr.dk den 11. februar 2010 kl. 22.23. TV AVISEN oplyste således den 12. februar 2010, at klager den pågældende dag over for Danmarks Radio havde erkendt at have talt usandt. Der havde været kontakt mellem klager og Danmarks Radio denne dag, og klager havde bekræftet sit dementi. Seerne er således allerede blevet orienteret om de unøjagtigheder, der har været i sagen, og Danmarks Radio fastholder derfor, at der herudover ikke er grundlag for genmæle.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Axel Kierkegaard, Jan Kristensen, Lene Sarup og Otto Juhl Nielsen.

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at nævnet ikke har hørt den lydfil, som advokat Anders K. Németh henviser til, og nævnet er ikke bekendt med, hvem der er TV 2's kilde til de fortrolige oplysninger om jægersoldaternes udsendelse.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at et medie skal udvise kritik over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A.2.

Efter det oplyste var [K]s arbejde kritisk omtalt i forbindelse med [B]s dokumentarfilm "Den hemmelige krig" fra 2006. Dette forhold og den omstændighed, at [K] overvejede at anlægge et injuriersøgsmål mod advokatens klient, gav Danmarks Radio anledning til at udvise agtpågivenhed over for [B]s advokats udtalelser i udsendelsen den 31. januar 2010. Pressenævnet finder imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at Danmarks Radio har undladt at udvise den fornødne kildekritik ved at lade advokaten udtale sig, eller at det i sig selv er kritisabelt at lade journalist [G] forestå interviewet på grund af dennes relation til [B]. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af nyhedsudsendelsen 21 SØNDAG den 31. januar 2010, at advokat Anders K. Németh er advokat for [B], og at [K] overvejer at anlægge et injuriersøgsmål mod advokatens klient. Seerne har derved haft mulighed for at forholde sig til kildens troværdighed.

Sådan som sagen foreligger oplyst, har nævnet ikke mulighed for at tage stilling til, om kun daværende forsvarsminister og Dansk Folkepartis forsvarsordfører fik mulighed for at imødegå advokat Némeths beskyldning i udsendelsen den 31. januar 2010 – om, at [K] på en lydoptagelse udpeges som den person, der lækkede fortrolige oplysninger til TV 2 om jægersoldaters udsendelse –, eller om [K] også selv fik mulighed for at imødegå beskyldningen, men ikke blev inviteret til at deltage i selve udsendelsen. Nævnet udtaler på denne baggrund ikke kritik af Danmarks Radio for ikke at give klager mulighed for at imødegå beskyldningen.

Efter det oplyste var [K] bekendt med, at han den 8. oktober 2009 talte med en journalist fra Danmarks Radio. Da det i dag må anses for et ofte benyttet journalistisk arbejdsredskab at optage samtaler, må i hvert fald en person som [K] være forberedt på, at den pågældende samtale bliver optaget. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at kritisere, at interviewet blev optaget, uden journalisten forinden gjorde opmærksom herpå, og efterfølgende offentliggjort. Pressenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [K] som pressechef var vant til at omgås pressen og må forventes at være klar over den risiko, der var forbundet med hans udtalelser.

Pressenævnet udtaler, at i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet er et medie berettiget til at beslutte hvilke oplysninger, man vil bringe. Citater og meningstilkendegivelser må imidlertid ikke bringes i en form, så de forvansker det fremførte synspunkt.

Tre medlemmer – Axel Kierkegaard, Lene Sarup og Otto Juhl Nielsen – udtaler:

Journalisten rettede telefonisk henvendelse til klager vedrørende forhold tilbage i april 2007. Han var bekendt med, at klager var på ferie og udtalte sig på baggrund af sin hukommelse om forløb halvandet år tilbage i tiden. Klager pointerede over for journalisten – bl.a. med udsagnet "jeg ved ikke, om det er sådan, men det er sådan, jeg selv tror det" – at det var hans konklusion af forløbet, når han udtalte, at TV 2s journalist [D] havde fået oplysningerne fra Jægerkorpsset. Vi finder, at de offentliggjorte citater fra telefonsamtalen af 8. oktober 2009 i nyhedsudsendelsen den 11. februar 2010 – med udsagnet "tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra" – giver indtryk af, at klager har udtalt sig med væsentlig større sikkerhed, end tilfældet var. [K] gjorde gentagne gange under telefonsamtalen opmærksom på, at det var hans konklusion, at oplysningen hidrørte fra Jægerkorpsset selv, og at han ikke udtalte sig på baggrund af viden. Vi udtaler derfor kritik af Danmarks Radio, som ved at udelade dette væsentlige forbehold gav et misvisende billede af telefonsamtalen.

Ét medlem – Jan Kristensen – udtaler:

Jeg finder, at de offentliggjorte citater fra telefonsamtalen af 8. oktober 2009 kan give indtryk af, at klager har udtalt sig med større sikkerhed, end tilfældet var, men da [K] i telefonsamtalen flere gange nævner, at hans oplysninger hidrører fra TV 2 – bl.a. med udsagnet ”fordi TV 2 siger til mig – at de har fået den oppe fra Jægerkorpsset” – finder jeg imidlertid ikke grundlag for at fastslå, at klagers synspunkter er forvanskede. Jeg udtaler derfor ikke kritik af Danmarks Radios redigering eller fremgangsmåde ved indhentelsen af oplysningerne.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, og *nævnet udtaler sin kritik* vedrørende dette forhold. Nævnet finder ikke i øvrigt anledning til at udtale kritik af Danmarks Radio.

Det fremgår af medieansvarsloven § 36, stk. 1, at anmodning om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager bekræftede indholdet af dementiet fremsendt ved e-mail af 11. februar 2010 over for Danmarks Radio den 12. februar 2010. Uanset Danmarks Radio ikke har påvist, at oplysningens rigtighed er utvivlsom, finder nævnet, at dette forhold ikke er egnet til at påføre [K] skade af betydning.

Danmarks Radio bragte den 11. februar 2010 udsagnet ”fordi han [[K]] tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra”.

Tre medlemmer – Axel Kierkegaard, Lene Sarup og Otto Juhl Nielsen – udtaler:

Vi finder, at det bragte udsagn en faktisk forkert oplysning, idet [K] under telefonsamtalen gjorde journalisten opmærksom på, at han ikke havde vished. Da forholdet er egnet til at påføre klager skade af betydning, er han berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

Ét medlem – Jan Kristensen – udtaler:

På baggrund af telefoninterviewet finder jeg, at udsagnet ”fordi han tilsyneladende har en nøjagtig viden om, hvor oplysninger om Jægerkorpssets udstationering stammer fra” er en korrekt oplysning, og jeg finder derfor ikke klager berettiget til at få bragt et genmæle heroverfor.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet, og [K] er herefter berettiget til at få bragt et genmæle vedrørende dette forhold.

Som ovenfor oplyst har nævnet ikke hørt den pågældende lydoptagelse, og nævnet kan derfor ikke tage stilling til rigtigheden af udsagnet ”Det var Forsvarsministeriets pressechef [K], der fortalte TV 2, at de danske jægersoldater skulle til Irak”. Da Danmarks Radio ikke har påvist rigtigheden heraf, og da oplysningen er egnet til at påføre [K] skade af betydning, er han tillige berettiget til at få bragt et genmæle over for denne oplysning.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Danmarks Radio efter retningslinjerne i lovens § 39 at offentliggøre følgende:

”*Speak*: Tidligere forsvarsminister, [A]s daværende pressechef, [K], har klaget til Pressenævnet over udsendelser i februar vedrørende den såkaldte lækagesag, hvor fortrolige oplysninger om jægersoldaters forestående udsendelse til Irak blev lækket til TV 2. Pressenævnet har pålagt os at bringe følgende meddelelse:

I udsendelserne i februar oplyste Danmarks Radio på baggrund af en telefonsamtale med [K], at [K] vidste, at TV 2 havde sine oplysninger om soldaternes udsendelse fra Jægerkorpsset selv.

[K] gav under samtalen udtryk for sin vurdering og gjorde i den forbindelse gentagne gange opmærksom på, at han ikke vidste det.

Danmarks Radio oplyste videre i februar, at – og jeg citerer – ”Det var Forsvarsministeriets pressechef [K], der fortalte TV 2, at de danske jægersoldater skulle til Irak”.

Danmarks Radio har ikke fremlagt dokumentation for, at [K] har videregivet de fortrolige oplysninger til TV 2.

Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk.”

Afgjort den 21. juni 2010